

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพื้นที่ (Area Base Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธีทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ คือ วิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพร่วมกัน (Mixed methodology) ซึ่งทำให้เกิดเครื่องมือในการศึกษาหลายรูปแบบ โดยทั้งหมดก็เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากที่สุด และเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบเชิงประจักษ์ในแต่ละวัตถุประสงค์ของแต่ละข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 สถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีต ถึงปัจจุบัน

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างหลักสูตรรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

ระยะที่ 3 เพื่อประเมินผลการใช้ศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กล่าวถึงวิธีการศึกษาแต่ละประเด็น และนำเสนอดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งออกตามระยะการวิจัย คือ

ระยะที่ 1 สถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีตถึงปัจจุบัน

ระยะแรกเริ่มโดยจัดกระบวนการสนทนากลุ่ม แยกเป็น 4 กลุ่ม ตามกลุ่มเป้าหมายซึ่งในการสนทนากลุ่มขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละกลุ่มที่นัดวันสนทนากลุ่มได้ โดยใช้เนื้อหา สถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้อำนวยความสะดวก และผู้ร่วมวิจัยเป็นผู้จัดบันทึกการสนทนากลุ่ม

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ชาวบ้านตำบลท่าสองคอน จำนวน 20 คน โดยเจาะจงจากตัวแทนของกลุ่ม โดยการเปิดรับอาสาสมัครจาก กลุ่มข้าราชการเกษียณ กลุ่มข้าราชการประจำ ผู้นำชุมชน ชาวบ้าน และเยาวชน ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยใน 2 ลักษณะ คือ

1.1 การวิจัยเอกสาร เช่น การพัฒนาบนพื้นฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (อาคม ใจแก้ว. 2534 : 79-80), การพัฒนาชุมชนบนพื้นฐานภูมิปัญญา (ชัยอนันต์ สมุทวณิช. 2539) ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น (ศรีศักร วัลลิโภคม. 2530) ธิดา สาระยา (2529 : 10-11) อานันท์ กาญจนพันธ์ (2545), ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น : พัฒนาในฐานะ “ศาสตร์” หลุยส์ กอตซ์ลัค. (2525 : 27) ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (2524 : 78), ศูนย์เรียนรู้ และพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น บุญส่ง บุญทศ (2543: 2-13) สำนักเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน. (2557 : 2) เป็นต้น

1.2 การวิจัยเชิงสำรวจ สถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีตถึงปัจจุบัน โดยการ สทนทา กลุ่ม โดยมีแนวคำถามเกี่ยวกับสถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีตถึงปัจจุบันจำนวน 5 ข้อ และ ข้อเสนอแนะจำนวน 1 ข้อ

1.2.1 กลุ่มประชากร/กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตัวแทนประชาชนตำบลท่าสองคอน โดยเลือกแบบเจาะจงจากตัวแทนผู้นำทางศาสนา ผู้นำท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน ดังนี้ รวม 20 คน

1) พระครูสารกิจประยุต	รองเจ้าคณะอำเภอเมืองมหาสารคาม
2) พระครูตรฐ อธิปญโญ	พระวัดกุญชรวนาราม
3) นายถม ขาลหมัก	กำนันตำบลท่าสองคอน
4) นายสน บัวลาด	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสองคอน
5) นายมานิตย์ กองศูนย์	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสองคอน
6) นางบัวแพง จำปาปี	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสองคอน
7) นายอารีย์ จำปาปี	ผู้ใหญ่บ้าน บ้านหนองเขื่อนช้างหมู่ 13
8) นายจิต วงษ์ละคร	ผู้ใหญ่บ้าน บ้านหนองเขื่อนช้างหมู่ 7
9) นายอุทิศ สีบงแสง	ผู้ใหญ่บ้าน บ้านหนองเขื่อนช้างหมู่ 20
10) นายคำมูล คคอินทร์	ปราชญ์ชาวบ้าน

11) นายมานิตย์ บุตรพรหม	ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้าน หนองเขื่อนช้าง
12) นางอำไพ ขาลโฮง	ครูโรงเรียนบ้านหนองเขื่อนช้าง
13) นางพรรณี แก้วทานาม	ครูโรงเรียนบ้านหนองเขื่อนช้าง
14) นางสาวสุนิสา จันละคร	ครูโรงเรียนบ้านหนองเขื่อนช้าง
15) แม่ทองดี วงศ์ละคร	ปราชญ์ชาวบ้าน
16) แม่บุญมี ลิตุ	ปราชญ์ชาวบ้าน
17) พ่อสีโท ขานหู่	ปราชญ์ชาวบ้าน
18) พ่อสังวร จำปาปี	ปราชญ์ชาวบ้าน
19) พ่อประจวบ ทันจร	ปราชญ์ชาวบ้าน
20) นายมีศิลป์ คคอินทร์	ปราชญ์ชาวบ้าน
21) รศ.ดร. ประภัสสร ปริเอี่ยม	ตัวแทนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม

1.3 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยระยะที่ 1 เครื่องมือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม มีแนวคำถามเกี่ยวกับสถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีตและปัจจุบัน วิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษาเพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างและขอบเขตเนื้อหาของแบบสำรวจศึกษาสถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีตและปัจจุบัน จำนวน 5 ข้อ นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ข้อเสนอแนะการใช้ภาษาไม่กระชับในข้อคำถามผู้วิจัยจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ นำแบบสำรวจสถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้ให้คำแนะนำปรึกษา โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขด้านข้อคำถามในแต่ละประเด็น นำมาจัดหมวดหมู่ปัญหา กับความต้องการให้ชัดเจน ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้แก่

1.3.1 พระศรีญาณวงศ์ (นิมิตย์ ปญฺฑิตเสวี ป.ธ.๕, ดร.) คค. บริการ

โครงการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

1.3.2 รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร พันธุ์มณี ผู้เชี่ยวชาญด้าน

วัฒนธรรมท้องถิ่น

13.3 รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ เรืองสุวรรณ ผู้เชี่ยวชาญด้าน
รูปแบบ และหลักสูตร

1.3.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิมลมาศ ปฐมวณิชกุล ผู้เชี่ยวชาญด้าน
นวัตกรรมการท้องถิ่น สื่อและสารสนเทศ

1.3.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต.ดร.อรรณู ชุยกะเคื่อง ผู้เชี่ยวชาญ
การวัดและประเมินผล

ได้พิจารณาความเหมาะสมของข้อความ และตรวจสอบความตรงของเนื้อหา
(Content Validity) นำแบบสำรวจการสถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่า
สองคอนทั้งในอดีตและปัจจุบัน ไปใช้จริงในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และที่ไม่ใช่กลุ่ม
ตัวอย่างด้วย ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายชื่อสมาชิกผู้เข้าร่วมสนทนา

ตอนที่ 2 สถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งใน
อดีตถึงปัจจุบัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

การสร้างแบบบันทึกการสนทนากลุ่มใช้สำหรับการจัดสนทนากลุ่มตรวจสอบ
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์มีวิธีการสร้างคือ

1.1 ศึกษารูปแบบการสนทนากลุ่มจากหนังสือการวิจัยเชิงคุณภาพของ
สุภางค์ จันทวนิช (2549 : 90) จัดทำแบบบันทึกการสนทนากลุ่มมี 3 ตอน คือ 1) รายชื่อ
สมาชิกผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 2) การบันทึกการสนทนากลุ่ม จำนวน 5 ข้อ และตอนที่ 3)
ข้อเสนอแนะ

1.2 จัดทำแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจแก้ไขภาษาให้กระชับและชัดเจน แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อคำถามการสนทนากลุ่มให้ตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัย

1.3 นำแบบการบันทึกการสนทนากลุ่มที่ได้แก้ไขแล้วไปบันทึกการ
สนทนากลุ่มเกี่ยวกับสถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีต
และปัจจุบัน

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างหลักสูตรรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักวิชาการจำนวน 5 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ การพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักวิชาการจำนวน 5 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ หลักสูตรการอบรมพฤกษศาสตร์ระดับชุมชน
2. เครื่องมือ แบบประเมินหลักสูตรรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
3. นำร่างหลักสูตรรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นให้ผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์ เพื่อแก้ไข และปรับปรุง ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้แก่
  - 3.1 พระศรีญาณวงศ์ (นิมิตย์ ปณฺชิตเสวี ป.ธ.๘, ดร.) คด. บริการโครงการศึกษา, ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา
  - 3.2 รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร พันธุ์มณี ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น
  - 3.3 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ เรืองสุวรรณ ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบและหลักสูตร
  - 3.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลมาศ ปฐมวณิชกุล ผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมท้องถิ่น สื่อและสารสนเทศ
  - 3.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชุยกระเคื่อง ผู้เชี่ยวชาญการวัดและประเมินผล

2.4 นำร่างหลักสูตรรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นที่แก้ไข และปรับปรุง แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญรับรอง ได้ค่าความเชื่อมั่น (IOC) เท่ากับ 0.84 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ผู้วิจัยจึงนำไปเพื่อสร้างศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นต่อไป

ระยะที่ 3 เพื่อประเมินผลการใช้ศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

1. เป้าหมายของการดำเนินการวิจัยเพื่อประเมินผลการใช้ศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
2. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เข้ามาเยี่ยมชม จำนวน 100 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์
3. วิธีดำเนินการ
  - แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

4. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจ และแบบประเมินรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการพรรณนาวิธี

6. วิธีการสร้างแบบประเมินหลักสูตรศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นใช้วิธีการสร้างโดยอาศัยการพัฒนาบนพื้นฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง อาคม ใจแก้ว. 2534 : 79 - 80, การพัฒนาชุมชนบนพื้นฐานภูมิปัญญา (ชัยอนันต์ สมุทวณิช. 2539), ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ศรีศักร วัลลิโภดม (2530) ธิดา สารระยา (2529 : 10 - 11) อานันท์ กาญจนพันธ์ (2545), ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น : พัฒนาในฐานะ “ศาสตร์” หลุยส์ กอตซ์ลัค 2525 : 27 (ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. 2524 : 78), ศูนย์เรียนรู้ และพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น บุญส่ง บุญทศ (2543: 2-13) (สำนักเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน 2557 : 2)

มีความเหมาะสมมากที่สุด	ระดับคะแนน	5	คะแนน
มีความเหมาะสมมาก	ระดับคะแนน	4	คะแนน
มีความเหมาะสมปานกลาง	ระดับคะแนน	3	คะแนน
มีความเหมาะสมน้อย	ระดับคะแนน	2	คะแนน
มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	ระดับคะแนน	1	คะแนน

คำนวณค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบประเมินศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น แล้วนำมาแปลความหมายโดยเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

7. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ โดยผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมได้ตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาและเนื้อหา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ ได้ค่า มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่เหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยนำคำตอบของแต่ละคนมาให้ค่านำหนักเป็นคะแนนดังนี้ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ 2538 : 184)

มีความพึงพอใจมากที่สุด	ระดับคะแนน	5	คะแนน
------------------------	------------	---	-------

มีความพึงพอใจมาก	ระดับคะแนน	4	คะแนน
มีความพึงพอใจปานกลาง	ระดับคะแนน	3	คะแนน
มีความพึงพอใจน้อย	ระดับคะแนน	2	คะแนน
มีความพึงพอใจน้อยที่สุด	ระดับคะแนน	1	คะแนน

คำนวณค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น แล้วนำมาแปลความหมายโดยเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

8. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เพื่อให้ดูความเหมาะสมของข้อคำถาม จะใช้ข้อคำถามที่ข้อ และเนื้อหาเหมาะกับช่วงวัยของผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนาท้องถิ่น และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถามและภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะได้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บริการศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ได้ค่าความเชื่อมั่น (IOC) เท่ากับ 0.84 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้

9. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการพรรณนาวิธี โดยผู้วิจัยได้มีการดำเนินการวิจัยดังปฏิทิน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ปฏิทินการปฏิบัติงาน

วิธีดำเนินการวิจัย	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลาดำเนินงาน	สิ่งที่คาดว่าจะได้รับ
ระยะที่ 1 สถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นตำบลท่าสองคอน	ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย คือ จัดกระบวนการสนทนากลุ่มแยกเป็น 4 กลุ่ม ตามกลุ่มเป้าหมายซึ่งในการสนทนากลุ่มขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละกลุ่มที่ในวันสนทนากลุ่มได้ โดยใช้เนื้อหา สถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีตและปัจจุบัน	1. กลุ่มข้าราชการเกษียณ 2. กลุ่มข้าราชการประจำ 3. ผู้นำชุมชน 4. ชาวบ้าน 5. เยาวชน	1. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม 2. แบบสำรวจสถานะองค์ความรู้ 3. การจัดสนทนากลุ่ม 4. ก๊อปปี้ถ่ายรูป 5. เครื่องบันทึกเสียง 6. สมุดจดบันทึก	มิถุนายน พ.ศ. 2557	สถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีตและปัจจุบัน

วิธีดำเนินการวิจัย	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	ระยะเวลาดำเนินงาน	สิ่งที่คาดว่าจะได้รับ
ระยะเวลาที่ 2 เพื่อสร้างหลักสูตรรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น	ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย คือ 1. ศึกษาความต้องการการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม 2. หลักสูตรการเรียนการสอน ตามตำนานประวัติศาสตร์ท้องถิ่น	1. นักวิชาการ จำนวน 5 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหลักสูตรรูปแบบศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น	1. แบบประเมินหลักสูตรรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น	สิงหาคม พ.ศ. 2557 ถึง เดือน กันยายน พ.ศ. 2558	1. หลักสูตรรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น 2. พิธีกรรมที่ท้องถิ่น ตำบลท่าสองคอน
ระยะเวลาที่ 3 ประเมินศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น	1. ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น 2. ประเมินรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น	ได้แก่ ผู้เข้าร่วมอบรม จำนวน 100 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ท้องถิ่น	แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น	ตุลาคม พ.ศ.2557 ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2558	ได้รูปแบบศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ตำบลท่าสองคอน จังหวัดมหาสารคาม ต่อๆ ไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ คือ

1.1 เพื่อศึกษาสถานะองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตำบลท่าสองคอนทั้งในอดีตถึงปัจจุบัน

1.2 เพื่อสร้างหลักสูตรรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

1.3 เพื่อประเมินผลรูปแบบการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

2 การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดการตรวจสอบข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ด้วยวิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) (สุภางค์ จันทวานิช. 2549 : 129) ดังต่อไปนี้

2.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) เป็นการตรวจสอบข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากแหล่งที่มาของข้อมูลที่ต่างแหล่งกันว่า ถ้าข้อมูลมาจากแหล่งที่ต่างกันแล้วยังมีความเหมือนกันคงเส้นคงวาหรือ ทั้งนี้แหล่งที่กล่าวมาได้แก่ แหล่งเวลา แหล่งบุคคล และแหล่งสถานที่

2.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) เป็นการใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ กัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ และเอกสารบันทึก

2.3 การนำเสนอข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์และแบบตาราง

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรของ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) คำนวณจากสูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ต้องแปลงเป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 105) คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรของ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) คำนวณจากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	Σ	แทน	ผลรวม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. สถิติในการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์หรือดัชนีความเหมาะสม (IOC) ของโดยผู้เชี่ยวชาญ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 93 - 65)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY